

TRẦM TƯ 25

(Bút ký thời chiến_Khoá 25 Trường Bộ Binh Thủ Đức)

Trầm Tư 25, coi như một đáp-ứng-đối-xứng với bài Tuy Bút Thư Cho Người Yêu Viết Từ Trại Tù Cải Tạo. Thể hiện một chút tâm trạng của một cựu SVSQTBTD-không phải là tình nguyện vào quân ngũ, vì (xin thú thật) là gốc nhà giáo với vóc dáng yếu đuối (đã hoãn dịch 9 khóa) không thích hợp với đời sống quân ngũ và rất sợ cảnh đao binh. Ước mong bạn đọc với sự cảm thông trước.

1-Tuổi trẻ và chiến tranh. (4/63-Trung Tâm Nhập Ngũ số 3, Quang Trung)

Nửa đêm tinh giắc. Nhạc Schubert buồn ray rứt. Ave Maria, Serenade... Tiếng clarinet náo nùng khơi dậy hồn tôi niềm nhớ Sài-gòn. Sài-gòn ơi! Tôi đang ở trong căn trại hoang lạnh này. Nhiều đêm tôi bàng hoàng thức dậy vì tiếng phản lực cơ gầm thét, thơ thẩn ra ngoài hiên, nhìn lên bầu trời sáng rực hỏa châu.

Hoả châu! Hoả châu sao nhiều quá? Ánh hoả châu chọc thủng màn đêm, phá tan khoảng yên lặng của tâm hồn_tượng trưng của đời sống an bình. Và tâm tư tôi bắt đầu triền miên trong niềm đau khắc khoải của tuổi trẻ và của dân tộc Việt Nam đau khổ vì chiến tranh.

2-Hoả châu và ánh trăng. (5/67-Trường BB Thủ Đức)

Điện tắt rồi. Trăng chênh chếch gác ngoài khung cửa sổ. Ánh trăng 12_sắp đến ngày Phật đản. Kia trăng đẹp quá. Cũng trong đêm, sao ánh trăng dịu hiền, khác hẳn ánh hoả châu đêm nào. Hoả châu sáng rực trời làm băng khuỷu những con tim khát vọng hoà bình. Ánh hoả châu sao có vẻ gì khủng khiếp của chiến tranh. Còn đêm nay, ánh trăng thật đáng yêu. Trăng rải lên trần gian tấm lụa bạc màu-biểu tượng của thanh bình. Hoả châu xé rách màn đêm để tìm con người mà giết. Dưới ánh sáng huyền ảo của trăng, loài người trông giống nhau như cùng một khối một bầy. Dưới ánh hoả châu rừng rực sáng, từng bộ mặt hận thù được nhân diện, loài người hiện ra rõ rệt khác nhau theo từng chí hướng.

Ngồi đây bên cửa sổ, tôi nhìn những người bạn đồng đội đang dạo bước trên bãi cỏ chỉ cách xa vài chục thước. Dưới ánh trăng đêm nay, họ chỉ là những bóng người như hàng triệu con người khác đồng chất, đồng chí hướng. Nhưng dưới ánh hoả châu, họ sẽ hiện rõ là những người lính chiến - những kẻ đối địch với quân thù. Tôi nhìn những bóng người bàng bạc di động dưới trăng, lòng ước mơ một thuở nào dừng xa quá sẽ hiện ra trước mắt tôi những con người không dị biệt và không có hận thù. Như trong đêm tối mịt mù, giống da đen có khác gì da trắng. Nhưng ánh hoả châu sẽ soi thấu kẻ nào da trắng da đen. Ánh hoả châu đang rọi sáng mọi chỗ tối tăm để lộ nguyên hình những tên giặc đang phá nát cuộc sống an bình của Miền Nam chúng ta. Ánh hoả châu soi rõ con người - đáng lẽ thương yêu nhau như ruột thịt - với những sắc thái dị biệt để hận thù, để giết nhau.

Ồi cũng là ánh sáng, nhưng một kết đoàn nhân loại, một chia rẽ loài người! Và riêng tôi, tôi ao ước trần gian sẽ đắm mãi ánh trăng như đêm nay.

3-Thân phận .(7/67-TBBTD)

Đêm nay súng ồ ạt nổ gần trường. Đại bác Hoa Kỳ, bích kích pháo, đại liên... rền trời, nghe như đêm nao súng nổ tại Đô Thành. Quân trường vẫn yên lặng, đèn còn thấp sáng. Tuy nhiên bên trong hàng rào phòng thủ, nơi có bóng tối bao trùm, hàng trăm bạn đồng đội của tôi tay lăm lăm cầm súng, đang sống những giây phút căng thẳng của người lính gác gác.

Tôi cũng là họ trong vài đêm trước và những đêm sau. Nằm đây nghe tiếng súng nổ rền, tôi nghĩ đến các bạn trong khoảng tối vòng rào mà cảm thấy cổ họng mình nghẹn tắc. Những mái đầu xanh chưa được hưởng thanh bình! Xót thương họ đêm nay tức là xót thương thân phận chính mình đêm sau.

Tôi thù hận những kẻ gây ra cuộc chiến tranh này, những tên giặc háo chiến miêng nói hoà bình mà trong lòng chỉ muốn chiến tranh, những kẻ xâm lăng mảnh đất Miền Nam hiền hoà còn lại của toàn thể đất nước đã bị chia đôi.

Quê hương ơi! Việt Nam ơi! Những bà mẹ Việt Nam mắt rưng rưng lệ tiễn con lên đường... Mệt quá, tôi chìm dần vào giấc ngủ, trong lời ru của tiếng đạn van gào.

4-Tình yêu của lính (12/67-TBBTĐ)

Em có biết rằng anh đang để tâm tư bay về Em không nhỉ? Đêm nay trời mát, nhưng anh không ngủ được, anh ra ngồi dưới trăng. Có lẽ chén cà phê Hội quán ban chiều làm anh khó ngủ. Nếu thế trăng sáng và cà phê đen là hai kẻ đồng lõa khiến anh nghĩ về Em đêm nay.

Đời lính nhiều khi buồn lắm. Những chàng trai tha phương lúc buồn thường tưởng nhớ đến người yêu. Đã bao lần ngồi trong Hội quán, anh cũng bắt chước họ, cố gắng viết một lá thư hay một bài văn “cho người yêu” Em ạ. Nhưng Nàng lại không phải là Em. Em là thực mà Nàng là một người yêu không tưởng. Anh muốn tưởng tượng ra Nàng để thử đi vào thế giới của tình yêu. Những mộng mơ, những khát vọng... dù chỉ là không tưởng cũng giúp anh quên đi những giờ phút trống rỗng của đời mình.

Và như vậy Em chưa phải là người yêu của anh. Đừng buồn Em nhé. Người yêu của anh đẹp lắm, nhưng anh chưa hề gặp và anh không hy vọng gặp Nàng. Không tưởng vẫn luôn luôn là không tưởng. Áo mộng chập chờn hiện đến lại tan đi. Anh chỉ còn thấy bóng hình Em đang thiết tha chờ đón. Anh cảm thấy thương Em vô cùng. Có lẽ một ngày kia, mối ẩn tình thương Em sẽ trở thành tình yêu. Nơi đây trong nếp sống khắc khổ của quân trường, anh thú thật đã có lần ước mong như vậy.

Anh viết về Em nhiều rồi. Đêm về khuya. Doanh trại đang yên ngủ. Sáng mai anh phải đi học sớm ngoài bãi xa, sẽ lợi bùn và trở về thật khuya. Nhưng trong giấc ngủ sắp đến, anh thầm ước được mơ thấy Em, để..., để hồn anh có thể trả lời Em rõ rệt “đã bắt đầu yêu Em”? (6/67)

.....Ừa từ đêm nọ Em bỗng nhiên trở thành biểu tượng của hồn anh. Đêm ấy trước khi đi ngủ, anh đã ước mong....., thế rồi anh ngủ một mạch đến sáng. không mơ thấy gì cả. Và hôm nay anh thấy nhớ Em.

“Tôi không có được một thần tượng để tôn thờ, bởi vì người tôi tôn thờ như thần tượng chỉ là một người yêu không tưởng”.

“Em chỉ là một biểu tượng của lòng tôi”.

Cho đến nay anh chưa hề ước mơ Em là thần tượng. Biểu tượng của hồn anh thay cho thần tượng đến xoa dịu vết thương trong lòng anh đêm nay. Ngày mai ngàn cánh Alpha óng ánh xuất hiện trên đường phố Đô Thành. Có lẽ anh sẽ vắng mặt và trải qua một ngày buồn bã vì bên anh không có người yêu.

Thôi, Em mãi mãi là biểu tượng hồn anh nhé! À nhưng anh quên, quên chưa nói một điều; hãy khoan buồn đi Em, để rồi Em sẽ được vui lên, sẽ thu gọn trong vòng tay anh xiết... vì thần tượng anh vừa nói đến chỉ là một nàng tiên có đôi cánh đẹp - cánh chim Hòa bình./.

Hồng Nguyên /H.N.T. 4/63-12/67